

Pouze tehdy, kdy nejde o podobné případy, jest dáno nespornému soudci na vůli, zda dá účastníkům podobnou lhůtu aneb jiným způsobem se postará případným vhodným opatřením, aby účel nesporného řízení nebyl zmařen.

Zákon praví, že soud může odkázati účastníky na řízení sporné, a to buď na návrh, aneb z úřední moci. Jest tedy dáno soudu na vůli, zda chce dotyčnou otázku řešiti v nesporném řízení či rozhodne-li se pro postup podle § 25, odst. II. c. ř. s. Tím však není řečeno, že by dotyčné rozhodnutí záviselo zcela na libovůli soudcové a že by nebylo lze rozhodnutí soudce v tomto směru učiněné přezkoumati.

Kdykoliv tedy odkáže soudce účastníky na řízení sporné nebo na řízení správní, musí tak učiniti u s n e s e n í m, proti němuž jest rekurs přípustným, účelnost a vhodnost opatření prvního soudce přezkoumají pak úřady nadřízené.

Rovněž rozhodnutí soudce, zdali chce o dotyčných předurčujících otázkách rozhodovati v řízení nesporném nezávisí na jeho libovůli, rozhodují opět účelnost a vhodnost podobného opatření a strany mohou návrhem vyvolati dotyčné soudcovské rozhodnutí.

Jak již shora bylo nadhozeno, nejde však v případě II. odstavce § 25 nesp. říz. o přerušeni řízení, takové povahy jako jest normováno v řízení sporném. Jde o speciální ustanovení nesporného řízení, o ustanovení zcela sui generis, jež jest spojeno pouze s účinky v § 25, odst. II. nesporného řízení normovanými. Jde tedy pouze o odkázání účastníků na řízení sporné nebo správní, a s tím spojené vyčkání s rozhodnutím v nesporném řízení, dokud dotyčná prejudiciální otázka nebude ve sporném nebo správním řízení pravoplatně rozhodnuta.

A tu přicházíme k další otázce, zda nesporný soudce musí vyčkati s řízením a rozhodnutím až do pravoplatného vyřízení dotyčné prejudiciální otázky.

Zákon, pokud řízení se tkne, ukládá soudci povinnost učiniti vhodná opatření pokud je jich třeba na ochranu veřejných zájmů nebo k zajištění účastníků nebo k účelu řízení (II. odst., § 25 nesp. říz. in fine). V tomto případě tedy soudce musí pokračovati v řízení.

Leč i v jiných případech není podle našeho názoru překážky, aby soudce nesporný pokračoval v řízení pokud ovšem tímto postupem nepředbíhá nikterak rozhodnutí sporného soudce nebo správních úřadů.

V každém případě však musí vyčkati konečného rozhodnutí o uvedené prejudiciální otázce.

Správnost tohoto závěru vyplývá jasně ze skutečnosti, že dotyčné rozhodnutí soudcovo musí se státi u s n e s e n í m, a z úvahy, že soud jest vázán dotyčným svým rozhodnutím (§ 39 b) nesp. říz.) ovšem pouze potud, pokud dotyčné usnesení může býti změněno bez újmy práv třetí osoby.

Správnost dotyčného závěru vyplývá ostatně také z teleologické úvahy, že by nemělo smyslu, aby soud odkazoval na řízení sporné nebo správní, pakliže by nechtěl výsledku těchto řízení vyčkati.

Ovšem dlužno stále míti na paměti, že § 25 nesp. říz. jedná jen o předurčujících otázkách, netýká se však toho, co jest přímo předmětem rozhodnutí nesporného soudce (srovnej důvodovou zprávu k vl. návrhu, str. 26).

Dr. ANT. BLAHA, Třebíč:

Dílčí smlouva - převodní poplatek a dávka z přírůstku hodnoty.

K článku „Postižení dílčí smlouvy dávkou z přírůstu hodnoty“, uveřejněnému kol. Dr. J. Čápem v čísle 7/41 Českého práva, dodávám toto:

Podle § 8 zákona ze dne 18. června 1901 ř. z. č. 74, smlouvy, jimiž se rozdělují jednotlivé věci nebo také celé jmění, nejsou předmětem převodního poplatku, pokud při tom každý podílník dostává tolik, kolik odpovídá jeho podílu (spoluvlastnickému) na jednotlivé věci, pokud se týče na celém jmění.

Tedy dělení nejen celého společného jmění, ale také i částečné dělení společného majetku jest od převodního poplatku osvobozeno, ovšem za předpokladu, že hodnoty dílčích fyzických částí se navzájem vyrovnávají.

Podle § 4 č. 5 nařízení ze dne 27. dubna 1922, č. 143 Sb., nejsou převody za účelem dělení společných pozemků podrobeny dávce z přírostu hodnoty, pokud jsou tyto převody od státních poplatníků osvobozeny (N. s. s. č. 6785/23).

Prakse na to jednak zapomíná a jednak chybuje a zavdává výběřím úřadům záminku k vyměření dávky tím, že nesprávně dílčí smlouvu stylisuje. Velmi často se v dílčích smlouvách praví, že „spoluvlastníci si navzájem odstupují ideální podíly.“ Tato stylisace není správná, poněvadž si spoluvlastníci nic navzájem neodstupují, nýbrž uzavírají dohodu o rozdělení společného majetku tak, že jeden spoluvlastník obdrží do samostatného vlastnictví jednu fyzickou část a druhý spoluvlastník obdrží druhou fyzickou část atd. z původního společného majetku.

Takto stylisovaná dílčí smlouva nemůže býti podrobena ani poplatku převodnímu a tím také ani dávkou z přírostu hodnoty.

ZE DNE

Úmrtí. Ve středu dne 17. září 1941 zemřel náhle pan František Olšák, notář ve Frýdku, ve věku 60 let.

Tato zpráva bolestně se dotkla všech, kdo blíže znali zesnulého. Byl p. notář Olšák srdce dobrého, svým klientům dobrým a nezištným rádcem, svým zaměstnancům otcovským přítelem a svým koncipientům, z nichž několik jsou již samostatnými notáři, dobrým kolegou a vzorem notáře — přítele lidu — dobrým pracovníkem ve svém kraji.

Rodák z Kunčic u Moravské Ostravy, pocházel p. notář Olšák z rolnické rodiny a dopracoval se svého postavení výhradně svou pracovitostí ve čtyřicátém roku věku svého, po světové válce, již se zúčastnil jako záložní důstojník.

Jako koncipient a potom notářský náměstek prošel a poznal mnohá města na Moravě, mezi jiným i Třebíč, kde poznal svou milovanou choť. Pan notář Olšák miloval svůj frýdecký kraj a jeho lid, rád jako turista procházel bezkydské hory, zasloužil se zejména o útulnu na Prašivé, na jejíž zbudování i finančně vydatně přispěl, i jiné nabádal, aby tyto jeho milované hory procházeli. Byl předsedou místního odboru českých turistů a členem výboru Občanské záložny ve Frýdku.

Posledních asi deset roků již churavěl, ochrnut na levé straně mrtvicí. Nyní dooral brázdu svého plodného a pracovitého života.

Čest budiž jeho památce!

Notář Dr. L. Sk.

Dne 2. října 1941 odešel z našich řad dobrý kolega pan notář Jiří Kloubeček v Lounech, ve věku 65 let.

Čest budiž jeho památce!

Přeložení. Ministr spravedlnosti přeložil notáře Jindřicha Broukala z Netolic do Českých Budějovic.

Důležité! Ve věci úpravy návrhů na obsazení uprázdněných notářských míst žádá ministerstvo spravedlnosti, aby o jednotlivých uchazečích uvedeny byly přesné podrobné osobní údaje a sice mimo dosud požadovaných osobních údajů nutno v žádosti každého uchazeče uvést vždy přesně:

1. adresu bytu,
2. o jeho službě v dřívější c. k. rakousko-uherské armádě aneb v presenční službě za bývalé republiky a vojenskou hodnost,
3. o tom, zda byl legionářem,
4. zda a do jaké míry ovládá německý jazyk ve slově i písmě.

Žádáme, aby všichni pp. notáři a kandidáti notářství, kteří napříště budou kompetenční žádosti o notářská místa podávat, řídili se tímto pokynem a data tato uvedli též ve kvalifikační tabulce.

Ministerstvo obchodu nařizuje podle § 3, odst. 1 a 2 vlád. nař. ze dne 21. prosince 1939, čís. 29/40 Sb. a podle § 1, odst. 2 vyhlášky ze dne 12. února 1940, č. j. 10385/40-I/B, aby ve dnech 26. října až 2. listopadu 1941 byl proveden jednorázový sběr veškerého starého papíru pod heslem „Týden zesíleného sběru starého papíru“.

Zvláště důkladně provede tudíž sběr v úřadech, ústavech, podnikách a kancelářích všeho druhu.

Ministerstvo obchodu očekává, že akci bude věnována všemožná péče a že její výsledek, který bude pozorně sledován v měsíčním hlášení obchodníků, bude pokud možno největší. (Výnos ministerstva obchodu ze dne 22. září 1941, č. j. 95039/41 I/H.)

KNIHY REDAKCI ZASLANÉ

Aktualita. JUDr. Jan Bartuška: **Soudní úřadování a styk se soudem.**

Právnícká literatura postrádala systematické zpracování předpisů, které na osnově jednacích řádů, platných výnosů a praktických pokynů upravují soudní řízení a styk se soudem. Tato kniha, která bude vydána během tří měsíců, pokouší se shrnout obsáhlý materiál v uzavřené kapitole o řízení soudů, soudních a kancelářských odděleních, soudním úřadování, doručné a exekuční službě, soudních spisech, rocích a jednáních, zprávách a návštějích, soudní kanceláři, styku se soudem a dozoru nad úřadováním soudů. Svou úpravou a souhrnným zpracováním umožňuje tato kniha soudcům, soudní kanceláři a praktickým právníkům, aby rychle a přehledně seznámili se s předpisy, které zpravidla bývají pominuty při praktickém studiu. V této knize naleznou praktickou učební pomůcku také soudcovští čekatelé, soudní úředníci a mladí právníci při přípravě k praktickým zkouškám.

Kniha tato bude mít formát osmerkový a asi 300 stran. V subskripci do 10. října 1941 bude stát 70 K plus proto. Knihu lze objednat v této lhůtě na adresu JUDr. Jan Bartuška, okresní soudce a přednosta soudu v Trhových Svinech.

Vnucené správa. Souhrn předpisů důležitých pro vnucené správe, s poznámkami a judikaturou. Upravil Dr. Karel Loula, vrch. odbor. rada v min. spravedlnosti. Právnícká knihovna Sv. 57. Autor — přihlíží k praktické potřebě vhodné příručky pro nově zapisované osoby do seznamů vnucených správců podle vlád. nař. č. 57/1941 Sb. — upravil knížku tak, aby poskytla ucelený obraz jak o základních předpisech, které normují exekuční vnucenou správu, tak i o ostatních důležitějších ustanoveních provádějících a doplňujících předpisy exekučního řádu. K lepšímu porozumění jsou na příslušných místech připojeny i vysvětlující poznámky a otištěna rozhodnutí nejvyššího soudu v Brně a poválečná rozhodnutí nejvyššího soudu ve Vídni. Úzka souvislost exekuční správy s jinými úředními správami byla důvodem, že jsou příslušné speciální předpisy v knížce otištěny. Důležitá příručka pro všechny, kdož přijdou ve styk s exekuční vnucenou správou, především pro vnucené správce, ale také i pro

věřitele, dlužníky, právní zástupce atd. Stran 172, vázané 40 K. Vydalo Právnícké knihkupectví a nakladatelství L. Linhart, Praha II., Beethovenova 35.

Sbírka soudních podání a vyhotovení v jazyku německém. Sestavili Dr. St. Suchánek a Jar. Konšal, okresní soudcové v Praze. V záplavě německých učebnic nejrůznějších typů zaslouží si tato kniha zvláštní pozornosti všech právníků. Nejde totiž jen o odbornou německou učebnici pro právníky, nýbrž také o sbírku vzorců, hodících se pro běžnou potřebu, Autorům podařilo se z obsáhlé materie praktických případů vybrati typické a živé ukázky, dotýkající se všech oborů řízení u soudů. Zisk pozorného čtenáře při studiu tohoto díla jest dvojitý: Získá především znalost běžné právníké němčiny a obeznámí se při tom s látkou, jejíž znalost jest pro něho nezbytnou. Tak stává se tato kniha denní příručkou každého právníka v dnešní době a spolehlivým vodítkem pro pořizování a koncipování německých přípisů, podání a rozhodnutí. Kniha zároveň představuje první sbírku trestních vzorců vůbec. Připojen jest i slovník německo-český. Zbytečno bylo by podotýkati, že její význam stoupá vzhledem na ohlášené jazykové zkoušky zaměstnanců ve státních a samosprávných službách. Stran 248. Brož. 50 K, váz. 65 K.

Neméně důležitou pomůckou pro soudní a právní praxi jest „**Českoněmecká soudní terminologie**“ od týchž autorů. Stran 432, váz. 48 K. Obě publikace vydalo Právnícké knihkupectví a nakladatelství V. Linhart v Praze II., Beethovenova ulice 35.

Knižní trh byl v oboru mysliveckého zákonodárství právě obohacen o velmi cennou a vítanou knihu: **Nové předpisy o myslivosti.** Sestavili a výkladem opatřili JUDr. Tomáš Soukup, odborový rada v min. zemědělství a JUDr. Zdeněk Kánský, min. komisař v min. zemědělství. Toto dílo uvítají nejen právníci a příslušné úřady, ale i všichni myslivci, neboť zde mohou čerpati znalost právních norem netoliko v účelně seřazených předpisech zákonných, ale i získati podrobná jejich vysvětlení s odvoláními se na různá souvislá úřední nařízení a vyhlášky. Spis podává podrobný výklad k vlád. nař. č. 127/1941 Sb. o myslivosti, dále k vlád. nař. č. 128/1941 Sb., kterým se provádí vládní nařízení o myslivosti, jakož i k nařízení říšského protektora ze dne 31. března 1941 o myslivosti v Protektorátě Čechy a Morava, Věstn. str. 115. Kromě jmenovaných norem jsou ve spise uvedeny s příslušnými vysvětlivkami a poznámkami veškeré normy dosud platné, které se týkají myslivosti, a to předpisy o tularemii, o obchodu se zvěří a její dopravě, o ochranné službě myslivecké, o ochraně zvířat užitečných zemědělství, o hubení křesy pižmové, o držení a nošení zbraní a konečně vyhlášky nejvyššího úřadu mysliveckého. Pokud judikatura dosavadního práva se vztahuje i na právo nové, byla rovněž pojata do díla. Spis obsahuje také nejdůležitější vzorce, vydané nejvyšším mysliveckým úřadem, a to vhodně vyplněné tak, aby co nejvíce sloužily praktické potřebě. Jest přímo obdivuhodné, jak oba autoři celou látku ovládli a vhodně podali, a to nejen s hlediska právníkého, ale mnohdy i s hlediska čistě mysliveckého. Ke spisu je připojen obsáhlý věcný rejstřík, který usnadní rychlé nalezení příslušných ustanovení. Spis o 372 stranách vydalo Právnícké knihkupectví a nakladatelství V. Linhart v Praze II., Beethovenova 35, jako svazek 56 Právnícké knihovny. Cena váz. 45 K.

Konkurs.

Kuratorium Podpůrného fondu Dr. Gustava Kreimla při notářské komoře v Praze vypisuje konkurs na udělení podpory vdovám a sirotkům po zemřelých notářích nebo bývalých notářích, kteří byli členy kolegia komorního obvodu pražského a kandidátů notářství tohoto komorního obvodu.

Na žadatelích je požadován průkaz o nežidovském původu, jenž budíže s příslušnou žádostí vždy podán.

Žádosti budíže předloženy notářské komoře v Praze II., Žitná 8, nejpozději do

10. listopadu 1941.

V Praze dne 10. října 1939.

Z. Kuratorium Podpůrného fondu Dr. Gustava Kreimla
při notářské komoře v Praze:

Presidentův náměstek notářské komory:

Ferdinand Hejna.